

عنوان مقاله:

نظریه هم فرهنگی و افزایش سن ازدواج دختران تحلیل فیلم شماره ۱۷ سهیلا

محل انتشار:

فصلنامه رسانه، دوره 32، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

حسن بشیر - استادتمام گروه ارتباطات و تبلیغ، دانشکده معارف اسلامی و فرهنگ و ارتباطات، دانشگاه امام صادق (ع)، تهران، ایران.

محمدرضا آقایی چاوشی - دانشجوی کارشناسی ارشد معارف اسلامی و فرهنگ و ارتباطات، دانشکده معارف اسلامی و فرهنگ و ارتباطات، دانشگاه امام صادق (ع)، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

آمار و ارقام نشان می دهد، سن ازدواج میان دختران و پسران، طی سال های اخیر بالا رفته است و در پی آن، به تعداد دختران مجردی که نشان برای ازدواج بالا رفته نیز، افزوده شده است. اگرچه رسانه های مختلف، همواره در حد اطلاع رسانی به این موضوع مهم پرداخته اند، اما هیچ گاه به مشکلات و چگونگی تعامل این طیف، با ساختار غالب جامعه پرداخته نشده است. فیلم شماره ۱۷ سهیلا، نخستین اثری است که در سینمای ایران و با زبان تصویری به این معضل می پردازد. این مقاله که بر نظریه هم فرهنگی مبتنی است، سعی دارد با تحلیل محتوای کیفی این اثر سینمایی، پیامدهای عدم ازدواج به هنگام را به دست آورده و راهبردهای خاصی را بررسی کند که این طیف، به عنوان گروه هم فرهنگ، ممکن است در تعامل و ایجاد رابطه با گروه غالب، که از لحاظ سلسله مراتب هویتی در موقعیت بالاتری قرار دارند، به کار گیرند. یافته های پژوهش نشان می دهد عدم ازدواج به هنگام می تواند پیامدهایی همچون افول زیبایی و جوانی، عدم اعتماد به نفس، تنهایی و افسردگی، حساسیت و زودرنجی، کنایه های مردم، مشکل فرزندآوری، تامین نشدن نیازهای عاطفی و جنسی، جایگزینی روابط نامتعارف به جای ازدواج و درنهایت سخت تر شدن ازدواج را به دنبال داشته باشد. همچنین تصویری که فیلم از جهت گیری های ارتباطی هم فرهنگ ارائه می دهد، در راستای همانندسازی و انطباق او با گروه غالب است.

کلمات کلیدی:

نظریه هم فرهنگی، افزایش سن ازدواج، ازدواج دیر هنگام، فیلم شماره ۱۷ سهیلا، تحلیل محتوای کیفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1278625>

